

جاز

- ۹ -

جاز مدرن

هنگامیکه ارکسترهای « بیگ باند » فقط بانواختن «سوینگ» و اجرای انواع دیگر موسیقی خوش صدا ولی کم ارزش سرنوشت جاز امریکا را در دست داشت، در نقاط مختلف این سرزمین تحولاتی بوقوع پیوست که در واقع جوا بگوی هنری شد که کم کم کارش رو به ابتدال میکشید. بیدایش موسیقی جاز مدرن برای آن نبود که موسیقی باب طبع مردم را اجرا کند بلکه برای این بود که هیجان ایجاد کند و مردم را بحرکت بیشتری وادارد. مسلماً موسیقی جاز مدرن در اوان کار طرفداران زیادی نداشت بلکه اجتماعات کوچکی بودند که از آن حمایت میکردند. همچنین جاز مدرن ازار کسترهای بزرگ بسبک « بیگ باند » صرفنظر کرده و برای اجرای آثار موسیقی به « کومبو » متوسل گردید. موسیقی جاز مدرن و تحولات آن برور زمان بسط پیدا کرد و مکاتب مختلفی ایجاد شد که بترتیب ذکر میگردد.

۱ - بیوپ^۱

موسیقی بیوپ که در ابتدا آنرا «ربوپ»^۲ و بعدها فقط بنام «بوپ»^۳ خواندند صرفاً نوعی از موسیقی سیاه پوستان بود ولی نه سیاهپوستان ایالات جنوبی امریکا بلکه نگر و های شهر نشین ایالات شمالی. بخصوص سیاهان محله هارلم نیویورک خالقین آن بودند که بسال ۱۹۴۵ آنرا بوجود آوردند. این موسیقی در حقیقت آئینه‌ای از عقده‌های نگر وها و نموداری از محرومیت های اجتماعی آنان بود. فرازهای کوتاه آن که در آخر يك حالت افتادگی و کادانس‌های پائین رونده نامطبوع پیدا میکرد بخوبی این عقده‌های روحی را نشان میداد.

در خود ارکستر هم تحولاتی بوجود پیوست بدین ترتیب که سازهایی مثل ترومپت و ساکسیفون داخل دسته سازهای ضربی - که تم را بطور یکصدا اجرا کرده و تکرار مینمودند - گردید در عوض گیتار و کنترباس جزء دسته سازهای سلونواز شدند که بطریق شایان توجهی خودنمایی میکردند. بجای طبل بزرگ، طبل‌های کوچک نقش بزرگتر را ایفا مینمود و با اجرای ضرب‌های $\frac{4}{8}$ پایه‌های اصلی ضرب موسیقی را در دست داشتند. در عوض طبل بزرگ نقش دیگری را بعهده گرفت و آن ایجاد ضربهای غیر منظم بود ضرب‌بهایی که حالت آکسان‌های ضربی را بوجود می‌آورد و هیجان بیشتری به ضرب بیوپ میداد.

اجرای ملودی با سرعت و با ضرب تند و با سازهای ملودیک بآن میمانست که در پایان به مانع سختی بر بخورد و از هم پاشیده شود بهر حال حالت بخصوصی پیدا میکرد. - آرمونیک آن غالباً از آکوردهای هفتم و نهم تشکیل میگردد، فواصل سوم افزوده هم نقش بزرگی را در این موسیقی بعهده داشت بطوریکه رو بهمرفته موسیقی بیوپ حالتی شبیه به موسیقی «اکسوتیک»^۴ پیدا کرده بود.

Rebop - ۲ Bebop - ۱

Exotik - ۴ Bop - ۳

ابداع موسیقی بیوپ را میتوان نتیجه زحمات دو نوازنده ساکسوفون و پیانو بنام « چارلی پارکر » و « تلونیوس مونک » دانست. این اشخاص سعی کردند که در موسیقی خود همان قدرت و پختگی سبک « کانزاس سیتی » را حفظ کنند و پیرو همان سنت باشند. بدین طریق « بلوز » که بمرور زمان کمتر بآن توجه میشد در نقش بیوپ زندگی مجدد خود را از سر گرفت.

۴ - کول جاز^۱

در حدود سال ۱۹۵۰ بار دیگر سفیدپوستان وارد میدان شدند و با استفاده از سنت ملودیک و آرمونیک نگر وها مکتب جدیدی در موسیقی جاز ابداع کردند. این سبک جدید دارای ضرببهای آرامتر و صدائی ملایم تر بود. ملودیها بطور ناغافل تمام نمیشد بلکه با آرامش و مطبوعیت بیشتری باتمام میرسید. هیجان شدید موسیقی بیوپ جای خود را به آرامش مطبوعی داد. احساسات خارج از اندازه آن مبدل به خونسردی بیشتری شد. با این وصف اگر ما تصور کنیم که این سبک جدید یک موسیقی بی روح و احساس بوده اشتباه است زیرا نوازندگان سعی داشتند احساسات خود را بصورتی آرامتر و شاید منطقی تر ابراز نمایند.

آرمونیک و ملودیک موسیقی « کول جاز » بیشتر از موسیقی مدرن اروپائی الهام میگرفت در حقیقت همان آرمونیک و ملودیک بود که مثلاً « پاول هیندمیت » یا « داریوس میلو » در آثار خود بکار میبردند.

باتوجه به موضوع فوق میتوان گفت که نوازندگان موسیقی کول جاز کمتر به سنتهای موسیقی نگر وها توجه داشتند و یکنوع موسیقی « حساب شده » و مقتبس از موسیقی مدرن اروپائی را اساس کار خود قرار دادند.

نوازندگان موسیقی « کول جاز » همه از سنتهای موسیقی کلاسیک اروپائی اطلاع داشتند و باتوجه به تقلیدی که از موسیقی مدرن اروپائی می-کردند میتوان بخوبی تقلید دو سنت قدیم و جدید اروپارا در « کول جاز » یافت که البته بصورت جدیدی درآمده است.

۴ - پروگرسو جاز^۲

جاز پروگرسو یکی از مکاتب دیگر موسیقی جاز مدرن بشمار می-آید.

رود که در نوع خود مثل سایر مکاتب جاز مدرن بسیار مهم و پرازش می- باشد. بانی این سبک جدید را میتوان «استن کنتن»^۱ نامبرد. وی روی آثار خود نامهایی گذاشت که تا آن تاریخ در جاز امریکا بی سابقه بود. اسامی مانند «کورال»، «کنسرتو» نامهایی بود که معرف سبک جدیدی در موسیقی جاز بشمار میرفت.

درواقع پیدایش جاز «پرو گرسیو» در اثر تمایل مردم برای رهایی از قید موسیقی بیگ بند و جاز بسبک رقص بود. ارکستر جاز پرو گرسیو حد میانی بین ارکستر بیگ باند و کومبو گردید. این ارکستر جدید به موسیقی جدیدتری احتیاج داشت. «کنتن» توانست با توجه به موسیقی نگر و های هارلم ایده های موسیقی جدید خود را بدست آورد و با تغییراتی آن را بعنوان سبک خود عرضه کند. این تغییرات عبارت بود از وارد کردن ضربها و فراز های ضربی متنوع، فواصل دیسونانس جدید و تغییر حالت ملودی که بیشتر اوقات کاوانس های طولانی بالارونده داشت.

با وارد کردن آرمونیک جدید که تا آن زمان بی سابقه بود موسیقی جاز «کنتن» عظمت و ابهت بیشتری یافت و نوعی حالت سنفونیک بخود گرفت. بیشتر کارهای «استن کنتن» یکنوع آزمایشی بود که اکثراً باشکست رو برو میشد چه نیروی کمپوزیسیون وی ضعیف تر از آن بود که نوازندگان کهنه کار برای نشان دادن قدرت و احساسات خویش از آن راضی باشند. بهمین جهت بسیاری از اوقات اتفاق می افتاد که درحین نوازی در اثر تحریفاتی میشد و موسیقی به طرز دیگری یعنی غیر از آنچه که نوشته شده بود اجرا میگردد.

۴ - جاز ساحل غربی^۲ (مکتب کالیفرنیا)

همزمان با تحول موسیقی «کول جاز» در سواحل غربی ایالات متحده یعنی در کالیفرنیا مکتب جدیدی بوجود آمد که جاز ساحل غربی نامیده شد. عده ای از جوانان کالیفرنیا بنا به مقتضیات جغرافیائی و آب و هوای ملایم این سرزمین سبکی را بوجود آوردند که در نوع خود از دیگر سبکها متمایز بود. عظمت ارکستر آنان متوسط بود و سازهای جدیدی در ارکستر پیدا

شد که در واقع ساز موسیقی جاز محسوب نمیشد. از جمله این سازها فلوت و ابوا بود که مسلماً ملایمت و نرمی بیشتری را به موسیقی جاز میداد.

نوازندگان این سبک موسیقی همگی دارای تکنیک خارق العاده بودند و همین تکنیک باعث میگردید که موسیقی سبک تر و خوشحال تر و عمق مطلب آن کمتر گردد. موسیقیدانان بنامی وابسته باین مکتب بودند که از جمله می-توان « جری مالیگن »^۱، « بوب کوپر »^۲ و « بیل پرکنیز »^۳ را نامبرد.

۵- جاز ساحل شرقی^۴ (مکتب نیویورک)

برخلاف سنت موسیقی جاز ساحل غربی، در شرق امریکا یعنی در سواحل شرقی مروجین جاز نگرها بودند. در سال ۱۹۵۴ انقلاب و دگرگونی جدیدی در نیویورک پدیدار گشت که محرک آن تجدید حیات « امپروویزاسیون » در جاز بود. موسیقیدانان بنامی مثل « کلیفورد براون »^۵ و « سیلور »^۶ که نوازندگان ترمپت و پیانو بودند با وارد کردن سنت قدیمی کانزاس سیستی در موسیقی خود توانستند دگرگونی جدیدی بخصوص در موسیقی « بیوپ » بوجود بیاورند.

احیای سنت قدیم در موسیقی ساحل شرقی امریکا باعث شد که باردیگر ارکسترهای کوچک بوجود آید و فعالیت های هنری از سر گرفته شود. با پیدا شدن این ارکسترها موسیقی جاز از حال رخوت خارج شد و حرکات و هیجانان بیشتری در آن پدیدار گردید. اکثر نوازندگان مشهور جاز در نیویورک به سبک جدید تاسی جستند و میتوان گفت که در اثر فعالیت این عده زبده نوازندگان نیویورک بود که برای باردیگر موسیقی پرارزش « بلوز » احیاء گردید.

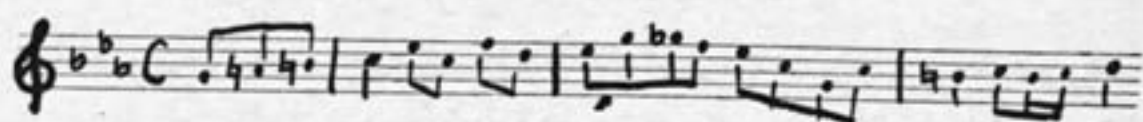
مکتب نیویورک را میتوان در واقع پیشرو موسیقی جاز مدرن دانست. در این زمان موسیقی جاز بعنوان یک نوع « موسیقی مجلسی » که مخلوطی از ظرافت هنر قرن ۱۸ و روح ظریفتر « بلوز » بود مکتب جدیدی را ایجاد

Bob Cooper - ۲ Gerry Mulligan - ۱

East Coast Jazz - ۴ Bill Perkins - ۳

Hovace Silver - ۶ Clifford Brown - ۵

کرد. تاریخ موسیقی جاز امریکا مکتب موسیقی نیویورک را اوج ترقیات خود میداند. ناگفته نماند که یکی از مشهورترین دسته های موسیقی جاز نیویورک یعنی «مدرن جاز کوارتت»^۱ با ظرافت هنری بخصوص خود در اشاعه این مکتب سهم بسزائی دارد. برای نمونه اینک يك تم كوچك از موسیقی جاز مکتب نیویورک را که بوسیله کوارتت فوق الذکر اجرا گردیده است بنظر میرسانیم:

جاز در کنسرت

تأثیر موسیقی جاز امریکا در موسیقی اروپائی بخصوص موسیقی مدرن آن یکی از مباحثی است که مسلماً مطالعه آن برای شناخت بیشتر موسیقی مدرن و روابط آن با موسیقی امریکائی لازم است.

برای اولین بار تأثیر موسیقی «نگروئید» امریکا را در اتوهای «دبوسی» که در سال ۱۹۰۸ بوجود آمدند بخوبی میتوان ملاحظه کرد.

در اوائل قرن اخیر مبارزه موسیقیدانان اروپائی علیه رومانسیسم بحد اعلای خود رسیده بود ولی بدرستی معلوم نبود این مبارزه چه وقت بنفع این آهنگسازان خاتمه خواهد پذیرفت. در همین اوان یعنی سال ۱۹۱۸ بود که ارکستر مشهور جاز یعنی «اورژیونال دیکسیلند جاز باند» برای اجرای چند کنسرت بارو با آمد. سال جامع علوم انسانی

در همین سال بین موسیقی دانان اروپائی بر سر موضوع جاز و موسیقی مدرن مباحثات زیادی در گرفت ولی ناگفته نماند که تمام این موسیقیدانان در یکی از محاسن موسیقی جاز هم عقیده بودند و آن عبارت بود از ساده، غیررمانتیک و ضربهای جالب جاز امریکائی.

در سال ۱۹۱۸ «استراوینسکی» اثر مشهور خود را برای یازده ساز بوجود آورد^۲. وی در خاطرات خود چنین مینویسد: «بنا بتقاضای من مقدار

Ragtime for 11 Instr - ۲ Modern Jazz Qvartet - ۱

زیادی از این موسیقی (موسیقی جاز) برای من ارسال گردید، من بطور عجیبی تحت تأثیر طراوت و زیبایی فولکلوریک و ضربهای متنوع و ناشناخته آن قرار گرفتم، واقف شدن به این خواص مرا متوجه اصالت آن کرد برای اولین بار دیدم که این موسیقی واقعاً دارای ریشه‌های موسیقی نگروه‌های- باشد. تأثیری که این موسیقی در من گذاشت بقدری زنده و عمیق بود که تصمیم گرفتم برای حفظ آن و شناساندن آن به جهانیان از طریق کنسرت یکنوع «پورتره» از این موسیقی «رقص» طراحی کنم یعنی همان راهی را طی نمایم که سابقاً پیشروان موسیقی در مورد رقص‌هایی مثل «منتوت»، «والس» و «مازورکا» پیمودند و با ایجاد جنبه‌های علمی و کنسرتانت به آن روح جاودانی اعطاء نمودند..»

در یکی از اثرات استراوینسکی بنام «داستانهایی از سربازان» وی توانسته است موسیقی جاز را بعنوان سومین رقص شاهزاده به بهترین وجهی بیان نماید. در این صحنه فقط ۷ نوازنده شرکت دارند و زیرترین و بم‌ترین سازهای ارکستر را اجرا مینمایند. ارکستر اسیون این قسمت عبارت است از:

ویلن - کنترباس

کلارینت - فاکوت

ترومپت - ترومبون

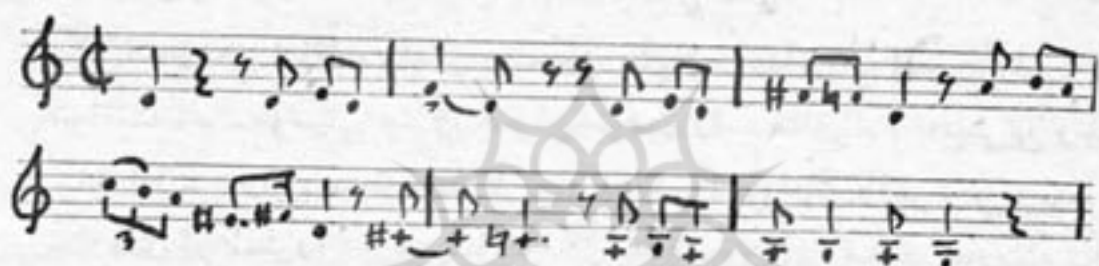
و دستگاه کامل آلات ضربی

در حقیقت استراوینسکی نه فقط با این عمل خود موسیقی جاز را به بهترین وجهی نمایش داد بلکه توانست ذات سنت موسیقی نیو اورلئان را تا حد اصالت کامل خود بازگو نماید.

این نکته مسلم است که استراوینسکی در موسیقی خود استقلال کامل داشت و تقلید از بعضی نکات موسیقی جاز بدون دخل و تصرف لازم نبود ولی آنچه مسلم‌تر است، در بیشتر آثار وی چه از لحاظ ضربهای متنوع و چه از لحاظ رنگ آمیزی صدا نکاتی از تأثیرات جاز و علاقه مفرط وی بآن بخوبی نمایان است.

تأثیر جاز در موسیقی قرن اخیر از آثار بعضی از آهنگسازان دیگر هم بخوبی هویدا است از جمله میتوان این تأثیر را در «سوت برای پیانو» اثر

« پاول هیندمیت » که در سال ۱۹۲۲ تصنیف شده است مشاهده کرد. در این اثر بوسیله سنکپ های بخصوص جاز و آرمونی دیسونانس آن بطور وضوح میتوان سنت موسیقی جاز دهه دوم قرن اخیر را مورد دقت قرار داد. در سال ۱۹۲۳ یعنی قبل از اجرای اثر مشهور گرشوین بنام « راپسودی این بلو » و همزمان با موسیقی پرارزش « کینگ اولیور » یکی از باله های مشهور « داریوس میلو » بوجود آمد. بطور قطع میتوان این باله را یکی از آثار نامید که بطرزی عمیق تحت تأثیر موسیقی جاز قرار گرفته است. در این اثر نه فقط بسیاری از عوامل جاز و موسیقی نگر و تیدرا میتوان یافت بلکه در بسیاری از جملات آن تونالیت بلوز بسیار واضح بگوش میرسد:

در سنات ویلن اثر « راول » که بسال ۱۹۲۷ تصنیف گردید برای بار دیگر تأثیر موسیقی جاز هویدا میباشد ولی از آنجائیکه راول هم مانند استراوینسکی غالباً متکی به سبک شخص خودش بود وی مثل سایرین بمقدار زیاد از جاز تقلید نکرد بلکه این تقلید تا حد احتیاج بود یعنی تا آنجا ادامه داشت که لطمه ای به سبک بخصوص خودش وارد نکند. بهمین جهت وی در این سنات سعی کرده است که فقط از بعضی از حالات جاز مثل « گلیساندو » ها استفاده کند و نسبت به سایر خواص آن بی اعتناء باشد.

در واقع موریس راول فقط بمنظور وارد کردن روح غیر از وپائی در موسیقی خود از موسیقی جاز استفاده کرد چه اگر غیر از این بود شاید وی اصلاً نسبت به جاز بی اعتناء میمانند.

« ارنست کرنک »^۱ بسال ۱۹۲۷ ابرائی بوجود آورد^۲ که در آن زمان شهرت جهانی خارق العاده ای پیدا کرد و بدان دلیل که این اثر در واقع يك

Ernst Krenek - ۲ La Création du Monde - ۱

Jonny-Spielt-auf - ۳

نوع « جاز اپرا » بود که در آن از رقص های رایج روز استفاده شده بود. از جمله آثار بزرگی که در همان اوان یعنی در سال ۱۹۲۸ بوجود آمد و تحت تأثیر زیاد جاز قرار گرفته بود اپرای معروف « سه پول »^۱ اثر « کورت وایل » آلمانی بود که هنوز هم در اروپا طرفداران زیادی دارد. اولین اثری را که میتوان در حقیقت یک اپرای نگر و دانست در سال ۱۹۳۵ بوسیله جرج گرشوین بوجود آمد.^۲ در این اثر گرشوین سعی کرده است حتی المقدور از تم های بلوز « اسپیریچول » و آواز های کارنگروها استفاده کند و با استفاده از سنت « دراماتورژی » و « انسترومانتاسیون » اروپائی اثری بوجود آورد که شاید از زنده ترین کمپوزیسیون های کنسرتانت بشمار میرود.

در عصر حاضر حتی آهنگسازان بسیاری، از موسیقی جاز همانطور که هست استفاده کرده و یک زندگی جاودانی بآن بخشیده اند، از جمله می-توان کنسرتوئی را که استراوینسکی برای ارکستر « وودی هرمان » نوشته است^۳ نامبرد. حتی « رالف سیبرمان » یکی از آثار مهم خود را بنام « کنسرتو برای پیگ باند و ارکستر سنفونیک » نامگذاری کرد که یکی از آثار مشهور کنسرتانت جاز بشمار میرود. در این کمپوزیسیونها قسمت اصلی ارکستر طبق سنت « کنسرتو گروسو » ی « عهد باروک » هنر بسیار ارزنده ای را در عصر جدید بوجود آورد.

موسیقی جاز چنانکه در این مختصر بحث شد حقیقتی است که نمیتوان منکر موجودیت و تأثیر عظیم آن در قرن بیستم گردید. با وجودیکه بسیاری از آهنگسازان در ابتدا سعی میکردند آنرا طرد کنند و نگذارند با اصطلاح هنر و زین سنت های اروپائی لکه دار بشود، نتوانستند موجودیت آنرا نادیده بگیرند و تاریخ بخوبی نشان داد که موسیقی جاز با وجود زندگی کوتاه اینک یکی از مکاتب مهم موسیقی عصر ما گردیده است. شاید در آینده نزدیکی بتوان از طریق مطالعات عمیقتر علمی و موزیکولوژیک بهتر و بیشتر به ذات این موسیقی پی برد.

پایان

ذیلا منابع و مأخذ مورد استفاده در تدوین این سلسله مقالات، از لحاظ

Porgy and Bess - ۲ Dreigroschen Oper - ۱

Ebony Concerto - ۳

علاقمندان و خوانندگان ارجمند خواهد گذشت :

MGG-Band 6 Kassel 1957.
 Sohlmans Mlex., Stockholm 1950; Grove D., 1954 (dort weitere Lit.); L. P e a t h e r, The Encyclopedia of Jazz, New York 1955, Horizon Press (Yearly supplements anticipated); d. C a r e y, The Directory of Recorded Jazz and Swing Music, Fordingbridge (Hampshire) 1949, Delphic Press; Ch. D e l a u n a y, New hot Discography, hrag. V. E. Schnap u. Avakian, New York 1948, Criterion; H. H. L a n g e, Die deutsche Jazz-Discographie, Bln. 1955, Bote & Bock; F. R a m s e y jr., A Guide to longplay Jazz Records, New York 1954, long Player Publications.- II. Geschichte: J. E. B e r e n d t, Das Jazzbuch, Pfm. 1953, Fischer-Bücherei (m. Diskographie); R. B l e s h, Shining Trumpets, a History of Jazz, New York 1946 (m. Diskographie); L. H u g h e s, The First Book of Jazz, New York 1955, P. Watts (m. Diskographie); O. K e e p n e w s u. B. G r a u e r, A Pictorial History of Jazz, New York 1955, Crown; H. P a n a s s ' i e, The Real Jazz, New York 1942, Smith & Durell (m. Diskographie), verkürzt als La Musique de jazz et le swing, Paris 1945, Correa, Neudr. Als La Veritable Musique de jazz, Paris 1946, R. Laffont; P. R a m s e y jr. u. Ch. E. S m i t h (Hrag.), Jazzmen, New York 1939, Harcourt & Brace; N. S h a p i r o u. H. H e n t o f f (Hrag.), Hear me Talkin' to ya, New York 1955, Rinehart; M. W. S t e a r n s, The Story of Jazz, New York 1956, OUP (dort weitere Lit.).-III. Theorie: C. B o h l a n d e r, Jazz-Harmonielehre, Pfm. 1950, Selbstverlag; A. H o d e i r, Hommes et problemes du jazz, Portulaul 1954, Flammarion (m. Diskographie), engl. als Jazz, Its Evolution and Essence, New York 1956, Grove; W. S a r g e a n t, Jazz: Hot and Hybrid, New York 1946, Dutton. rev. Ausg. (m. Diskographie); W. T w i t t e n h o f f, Jugend u. Jazz, ein Beitr. zur Klärung, Mainz (1953) Verlag Junge Musik.- IV. Biographien und Antibiographien: E. C o n d o n u. Th. S u g r u e, We Called it Music, New York, 1947, Holt (m. Diskographie); E. H o l i d a y m. B. D u f t y, Lady Sings the Blues, New York 1956, Doubleday, deutsch als Schwarze Lady, Hbg. 1957, Hoffmann & Campe; A. L o m a x, Mister Jelly Roll, New York 1950, Duell, Sloan & Pearce (m. Diskographie), Neudr. New York 1956, Grove Press; M. M e s t r o u. B. W o l f e, Really the Blues, New York 1946, Random House, Paperback ed. New York o. J., Dell.-- V. Zur Folklore: J. W. J o h n s o n (Hrag.), Books of American Negro Spirituals, 2 Bde. in einem, New York 1940, Viking; J. A. U. A. L o m a x, Folk Song: U.S.A., New York 1947, Duell, Sloan & Pearce.

دکتر خاچی